

תת"ע 9050/01/11 - מדינת ישראל נגד פודולסקי מיכאל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9050-01-11 מדינת ישראל נ' פודולסקי מיכאל
תיק חיצוני: 10201117131

בפני	כב' השופטת כרמית פאר גינת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פודולסקי מיכאל

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה עיקרית של נהיגה בשכרות, וזאת לאחר שבבדיקה שנערכה לו נמצא ריכוז של 605 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.
2. בסיום פרשת התביעה הכריזה המאשימה "אלו עדי", והנאשם טען כי "אין להשיב לאשמה".
3. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מהאישום שיוחס לו. לטענתו, גם אם יינתן משקל מלא למכלול ראיות התביעה, הרי שלא ניתן יהיה לקבוע כי הונח בסיס ראיתי ולו דל להוכחת אשמתו.
- הנאשם טוען כי המאשימה לא הוכיחה שמדובר במכשיר תקין ולא הגישה את תעודות בלון הגז. כמו כן, מציין כי הנאשם עמד בהצלחה בבדיקת המאפיינים שנערכה לו.
4. **לאחר ששמעתי את ראיות התביעה, ושקלתי את טיעוני ההגנה הגעתי לכלל מסקנה כי הוצגו ראיות בסיסיות וראשוניות המפלילות את הנאשם וקושרות אותו לביצוע העבירה המיוחסת לו.**
5. ההלכה היא כי בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראיתי לראיות שנשמעו בפניו. הטענה ש"אין להשיב לאשמה" נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם ואפילו מדובר אך "בחלקים" או "בשברים" של עדות - תזכינה במלוא האמון והמשקל הראיתי. די בקיומן של ראיות דלות להוכחת יסודות העבירה כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה.

(לעניין זה ראה: ספרו של יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים, מהדורה מעודכנת- תשס"ג 2003, חלק

שני, עמ' 1050-1048).

6. בשלב זה בית המשפט צריך לצאת מתוך הנחה שהראיות שהוגשו ע"י המאשימה הן ראיות מהימנות, ורק במקרה שבו גם לאחר הנחה זאת לא ניתן יהיה לבסס את אשמתו של הנאשם, יהיה מקום לקבוע שאין להשיב על האשמה.

7. במסגרת פרשת התביעה הוגשו בין היתר פלטי בדיקת הינשוף ופתקית הכיול היומית

(ת/6 ו- ת/7).

8. פלט הכיול היומי אשר מיוחס לו בשלב זה מלוא המשקל הראייתי, די בו כדי לבסס את תקינות מכשיר "הינשוף" הספציפי במועד ביצוע העבירה.

9. בסופו של הליך ישקול בית המשפט את תקינות המכשיר, וייתחס הן לבדיקת הכיול היומית והן לבדיקת הכיול התקופתית, ויקבע מהו המשקל הראייתי אשר יש ליחס למדידה שבוצעה באמצעותו.

10. כאמור, די בראיות בסיסיות על מנת לחייב את הנאשם להשיב לאשמה. במקרה שלפני, הגם שבדיקת המאפיינים הייתה תקינה, הרי שבבדיקת האוויר הנשוף נמצא אצל הנאשם ריכוז של 605 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף, והנאשם אף הודה כי שתה אלכוהול.

11. המסקנה היא כי קיימות ראיות לכאוריות כי הנאשם נהג כשהוא שיכור על סמך תוצאות בדיקת הינשוף. כפי שהובהר, בשלב זה בית המשפט אינו נדרש לאיכות הראיות או משקלן, אלא המבחן הוא חיצוני וכמותי.

12. בשלב זה נמצאים בפני בית המשפט בדיקת כיוול שנערכה למכשיר המראה לכאורה שהמדידות שלו תקינות, וכן פלט תוצאות הבדיקה של הנאשם שמראה לכאורה ששיעור האלכוהול באוויר הנשוף הינו מעל המותר. יש בכך כדי לבסס בשלב ראשוני זה את חובתו של הנאשם להשיב לאשמה.

13. אשר על כן, הבקשה נדחית, ועל הנאשם להשיב לאשמה.

14. נקבע לפרשת הגנה לתאריך 25/5/14 שעה 14:00.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

